

הדלקת נרות 6:39pm

מנחה ליל טבת 6:30pm

טחריט - 9:00am

מנחה טבת יום 6:20pm

טקיעה 6:56pm

מוצאי טבת 7:39pm

כ"ב בתשרי תשפ"ז — 3 באוקטובר 2026

המשל של רש"י מעורר מחשבה נוספת. הקב"ה אינו אומר שקשה לו סיום הסעודה, אלא "קשה עליי פרידתכם". אפשר להבין שהקושי איננו רק שאנחנו נפרדים מן החג, אלא שגם אנחנו עלולים להיפרד זה מזה. בחגים התפללנו יחד, ישבנו יחד ואירחנו זה את זה. כאשר חוזרים לשגרה, קל לכל אדם לשוב לעולמו הפרטי. שמייני עצרת מבקש שניקח מן ההתכנסות גם קשר אנושי שנשמר לאחר החג.

אין פירוש הדבר שהשגרה פחות קדושה. להפך: כל מטרת המועדים היא להעניק כוח לימים הרגילים. אדם אינו יכול לחיות כל השנה בתוך חג, אבל הוא יכול להכניס אל ימי העבודה מעט מן הקרבה, השמחה והבהירות שקיבל בו. שיחת טלפון קבועה להורה, שיעור תורה בשעה מוגדרת, תפילה אחת ביום במתינות או סעודה משפחתית בלי

הסחות דעת — אלה דרכים שבהן "עוד יום אחד"

ממשיך לתוך השנה.

בחוץ לארץ מצטרפת לשמייני עצרת גם ציפיה לשמחת תורה ביום הבא. מסיימים את התורה ומיד מתחילים שוב מבראשית. אין אנו נפרדים מן התורה לאחר שסיימנו אותה; הסיום עצמו נעשה התחלה. זו תשובה עמוקה לחשש שמא

ההתעוררות של תשרי תישאר מאחור: יהודי אינו אומר "סיימתי", אלא שב אל המילה הראשונה ובונה קביעות חדשה.

קביעות חדשה.

החזרה לבראשית מלמדת גם שאין בושה להתחיל מחדש. אולי קיבלנו החלטה בראש השנה ולא עמדנו בה בשלמות; אולי התפילה לא הייתה כפי שקיוונו; אולי החג עבר מהר מדי. התורה אינה מבקשת שנעמיד פנים שהכול הושלם. היא מזמינה אותנו לפתוח שוב, ללמוד מן הנפילה ולהמשיך בלי ייאוש. ההתחלה החדשה אינה מחיקה של העבר, אלא שימוש בו כדי ללכת נכון יותר.

גם כאשר איננו מרגישים התלהבות גדולה, עצם הנאמנות חשובה. קשר אינו נמדד רק ברגש חזק, אלא ברצון להישאר. הקב"ה נתן לנו את ימי החג במתנה, ואנחנו משיבים במעשה קטן של המשכיות. איננו נשענים רק על כוחנו; אנו מבקשים ממנו שיסייע לנו לשמור על מה שקיבלנו. אבל הבקשה צריכה לקבל כלי: זמן, החלטה והרגל שיש להם מקום בחיים.

בשמייני עצרת נקשיב לבקשה "עכבו עמי עוד יום אחד". נעצור מן המרוץ, נשמח בקרבת ה' ונבחר דבר אחד מן החגים שלא ייארז עם קישוטי הסוכה. כך הפרידה מן החג לא תהיה התרחקות, אלא מעבר מקרבה של ימים מיוחדים לנאמנות של שנה שלמה.

מקורות: במדבר כ"ט, ל"ה-ל"ו; רש"י על ויקרא כ"ג, ל"ו; סוכה נ"ה ע"ב.

המרכז
לישראלים
Jewish Outreach center

בראשות הרב משה גרשון שטיינמץ (MG) שליט"א

עוד יום אֶחָד

מפי הרב MG שליט"א

לאחר שבעת ימי הסוכות מגיע יום שנראה בתחילה כהמשך של החג, אך התורה מעניקה לו שם ומעמד משלו: "ביום השמיני עצרת תהיה לכם". אין בו מצווה חדשה של סוכה או ארבעת המינים, ואין בו ריבוי של סמלים מעשיים. דווקא לאחר ימים מלאים במצוות, באורחים, בסעודות ובשמחה, מגיע יום שמהותו היא עצירה.

רש"י מסביר את המילה "עצרת" במשל למלך שהזמין את בניו לסעודה לכמה ימים. כשהגיע זמן הפרידה אמר להם: "בניי, בבקשה מכם, עכבו עמי עוד יום אחד; קשה עליי פרידתכם". שמייני עצרת אינו רק תוספת של עוד עשרים וארבע שעות לחג. זהו יום שבו הקב"ה מבקש כביכול מישראל להישאר בקרבתו, בלי צורך בריבוי מעשים חיצוניים.

גם קרבנות החג מבטאים את המעבר הזה. בשבעת ימי הסוכות הקריבו שבעים פרים, וחז"ל קישרו אותם לשבעים אומות העולם. בשמייני עצרת מקריבים פר אחד בלבד. הגמרא ממשילה זאת למלך שעשה סעודה גדולה, ובסופה אמר לאוהבו: עשה לי סעודה קטנה כדי שאיהנה ממך.

לאחר השפע והריבוי נשאר מפגש מצומצם, שקט ואישי יותר.

הסעודה הקטנה אינה פחותה מן הסעודה הגדולה. יש בה פחות משתתפים ופחות פרטים, אבל דווקא משום כך מתגלה בה הקשר עצמו. כאשר אין עוד צורך להרשים, להספיק או למלא תכנית, נשאלת שאלה פשוטה: האם אנחנו רוצים בקרבה גם בלי כל מה שמסביב? שמייני עצרת משיב שהקשר עם הקב"ה אינו רק אמצעי לקבל ברכה או לצאת ידי חובה; הקרבה עצמה היא מתנה.

יש כאן יסוד חשוב בעבודת ה'. לעיתים קל לנו יותר להרגיש התעוררות כאשר יש מסגרת מיוחדת: שופר, צום, סוכה, ארבעת המינים, פיוטים או ריקודים. הדברים האלה קדושים ויקרים, והם פותחים את הלב. אבל קשר אמיתי אינו יכול להתקיים רק כאשר יש אירוע גדול. הוא נבחן גם ברגע שבו המוזיקה נחלשת, האורחים חוזרים לביתם והאדם נשאר עם עצמו ועם בוראו.

שמייני עצרת מלמד שלא תמיד צריך להוסיף עוד פעולה כדי להתקרב. לפעמים צריך לעצור ולהיות נוכח. בתפילה אפשר לומר פחות מילים במהירות ויותר מילים מתוך תשומת לב. בלימוד אפשר להניח לרגע את הרצון להספיק ולנסות להבין דבר אחד היטב. בבית אפשר לשבת ליד אדם אהוב בלי טלפון ובלי משימה נוספת, ולהעניק לו את התחושה שעצם הנוכחות שלו חשובה.

הבית שמע ע"ס את האון

יש מילים שאילו נאמרו לאדם זר היינו בוחרים אותן בזהירות, אך בבית הן יוצאות במהירות. לא מפני שבני הבית חשופים לנו פחות, אלא מפני שלידם אנחנו מרגישים בטוחים. העייפות ניכרת, הסבלנות מתקצרת, ואין צורך להציג פנים מסודרות. דווקא הביטחון הזה עלול לגרום לנו להעניק לאנשים הקרובים אלינו את השאריות של הכוחות שהענקנו לאחרים.

חז"ל אמרו: "לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו". הרמב"ם כתב שאדם צריך לכבד את אשתו יותר מגופו ולאהוב אותה כגופו. הדברים אינם עוסקים רק במתנות או בפרנסה. כבוד ניכר בדרך שבה פונים, בטון שבו חולקים על דבר, וביכולת לא להפוך טעות קטנה למשפט על אישיותו של האחר.

אותו יסוד נכון לכל בני הבית. ילד שומע לא רק את ההוראה אלא גם את האופן שבו נאמרה. הורה מבוגר זוכר לא רק אם עזרו לו, אלא אם נתנו לו להרגיש שהוא נטל. בן זוג מרגיש אם השיחה היא ניסיון להבין או רק הזדמנות לנצח. המילים מעבירות מידע; הטון מספר מה מקומו של האדם בעינינו. אין בית שאין בו לחץ. יש בקרים שבהם כולם ממהרים, ערבים שבהם הילדים עייפים ותקופות שבהן דאגות כלכליות או בריאותיות תופסות מקום גדול. התורה אינה דורשת שנעמיד פנים שהכול נעים. מותר לומר שקשה, מותר לבקש שינוי ומותר להציב גבול. השאלה היא אם אנחנו מצליחים לדבר על הבעיה בלי להפוך את האדם עצמו לבעיה.

יש הבדל בין "לא סידרת את מה שביקשתי" לבין "אי אפשר לסמוך עליך"; בין "אני זקוק עכשיו לכמה דקות של שקט" לבין "אתם מוציאים אותי מדעת". המשפט הראשון מתאר מצב שאפשר לתקן. השני מדביק לאדם תווית ומרחיב את הכאב הרבה מעבר לאירוע.

לפעמים אדם אומר: אבל זו האמת. ייתכן שהטענה מוצדקת, ובכל זאת אמת יכולה להיאמר באופן שבונה או באופן שסוגר את הלב. כבוד אינו ויתור על התוכן. הוא האחריות לבחור זמן, ניסוח וטון שיאפשרו לתוכן להישמע. כאשר השיחה מתקיימת בשיא הכעס, המילים נבחרות כדי לפרוק ולא כדי לתקן. אפשר לקבוע בבית כלל פשוט: כשקולנו עולה, איננו ממשיכים לנהל את הוויכוח כאילו הוא עדיין ענייני. עוצרים, שותים מים, עוברים לחדר אחר או אומרים: "אני רוצה לדבר על זה, אבל לא בצורה שבה אני מדבר עכשיו". העצירה אינה בריחה מן הנושא. היא שמירה על כך שהנושא לא יגרור פגיעה שקשה להשיב.

גם בקשת סליחה צריכה להתייחס לטון ולא רק לעובדות. לפעמים אדם אומר: "לא אמרתי משהו לא נכון", אך הדרך שבה אמר הייתה משפילה. אפשר להתנצל בלי למחוק את הטענה: "היה חשוב לי לומר את הדבר, אבל לא הייתי צריך לדבר אליך כך". התנצלות כזאת מחזירה כבוד לשיחה ומלמדת את הילדים שאפשר להיות אחראים גם כאשר לא ויתרנו על עמדתנו.

כבוד בבית נבנה גם בזמנים שאין בהם ויכוח. מילה של תודה על פעולה שנעשית בכל יום, שאלה שנשאלת מתוך הקשבה, או ברכה לפני יציאה לעבודה יוצרות מאגר של קרבה. כאשר אדם מרגיש שרואים את מאמציו, גם ביקורת נחווית אחרת. היא אינה מגיעה מתוך עולם שבו שמים לב רק למה שחסר. אחת הדרכים לשנות את האווירה היא להוציא מן השיחה מילים מוחלטות כמו "תמיד" ו"אף פעם". כמעט תמיד הן אינן מדויקות, והן גורמות לאדם שמולנו להתגונן במקום להקשיב. עדיף לתאר את המקרה הנוכחי ואת הצורך שלנו: "הערב נשארת לבד עם המשימה, ואני זקוק לעזרה". ניסוח מדויק אינו חלש יותר; הוא מאפשר לבקש שינוי בלי למחוק את כל הטוב שהיה קודם.

חשוב גם ללמוד להקשיב לתשובה. לפעמים הכנו נאום שלם, ובזמן שהאחר מדבר אנחנו רק מחפשים את המשפט הבא שלנו. הקשבה אינה הודאה שהוא צודק בכל דבר. היא החלטה לתת לגרסתו מקום לפני שנפסוק. לעיתים פרט שלא ידענו אינו מבטל את הכאב, אך משנה את הדרך שבה נכון להתמודד איתו. אין אדם ששולט תמיד בטון שלו. כולנו מתעייפים, נכשלים ואומרים דברים שהיינו רוצים להשיב. עבודת המידות אינה דורשת בית נטול טעויות, אלא בית שיועד לתקן. הקב"ה נתן לנו פה כדי לומר אמת, להתפלל, לעודד ולבנות. בכל פעם שאנחנו עוצרים מילה חדה או מחליפים אותה בניסוח מכבד, אנחנו מכניסים ברכה אל המקום הקרוב והחשוב ביותר.

מקורות: בבא מציעא נ"ט ע"א; רמב"ם, הלכות אישות ט"ו, י"ט.

בקרוב

המרכז לישראלים
Jewish Outreach Center

The weekly groups for Jewish kids and teens!

Chill Zone

It's a party every week!

Prizes!

REGISTER AT CHILLZONE.ORG

Can't wait to see you there!

ChillZone

המרכז לישראלים
Jewish Outreach Center

המרכז לישראלים בטורונטו

אבות ובנים

לומדים יחד. מתחברים לדורות.

מתחילים בקרוב!

לימוד תורה משותף לאבות ולבנים
באווירה חמה, מכובדת ומרוממת

פרטים נוספים ימסרו בהמשך

7700 Bathurst St. Unit 1, Vaughan, ON L4J 0A7
israelicenter.org | 647-588-9967

בהנהגת הרב MG

המרכז לישראלים
Jewish Outreach Center

כל הישראלים גיבורי על

בואו כולם למרכז לישראלים לחגוג ולהודות להשם שמחת תורה

מוצאי שבת

Oct 3 | בשעה 7:00

אוכל ושתייה כיד המלך

שמחת תורה

כל הישראלים מטורונטו מונמנים
להודות לקדוש ברוך הוא
על הנס הגדול שקרה עם המטוס!

במרכז לישראלים בטורונטו

יום ראשון בלילה
04/10

8:30 AM
שחרית והקפות

קידוש חגיגי
לאחר התפילה

ממשיכום בריקודים
ובשמחת התורה בכל הכוח!

6:00 PM
מנחה

7:00 PM
שיעור בין מנחה לערבית

ערבית

מוצאי שבת
03/10

7:00 PM
ערבית והקפות

קידוש חגיגי עם
בופה סיני מיוחד

ריקודים ושמחה גדולה
באולם המרכז!

בר לחיים
מבחר משקאות איכותיים

מגוון סעודות עשירות
וכבוד מפנק לאורך הערב

מחכה לכולם!

Merkaz Israeli
Promenade Village
7700 Bathurst unit 1
Thornhill

הרב MG

כולל
זכרון
אברהם

לעילוי נשמת
ר' אברהם בן ר' יצחק ישראל
(בומי) שטיינמץ ז"ל

ממשיכים שוב
בכולל

תורה
למועדים
לנשמה
ולתיקון
העולם

מסכת
יומא

בואו בהמוניכם!

כל המצטרף למסכת יומא
יקבל מלגה של

300\$
לחודש

גדול תלמוד
שמביא לידו
מעשה

מנחה וערבית – 8:10

תחילת השיעור – 8:30

”אני מזמין את כולם להצטרף
“אין דבר גדול מדף גמרא!”

בברכה
הרב משה גרשון
ראש הכולל

הדוח שנכתב בשם הלא נכון

נועם עבד במחלקת תפעול בחברה קטנה. הצוות היה מצומצם, וכל אדם נשא כמה תפקידים במקביל. בסוף כל חודש היה עליהם להגיש להנהלה דוח מלאי מדויק. טעות במספרים לא הייתה עניין טכני בלבד; היא השפיעה על הזמנות, על תשלומים לספקים ועל ההחלטות של החודש הבא.

בחודש הראשון שלו לימד אותו אורי, עובד ותיק, כיצד להכין את הדוח. אורי היה סבלני, ענה על כל שאלה ואף נשאר איתו פעם לאחר שעות העבודה כדי לעזור לו למצוא הפרש קטן. נועם העריך אותו מאוד. כאשר עובדים אחרים התלוננו שאורי מבולגן, נועם היה מזכיר להם כמה ניסיון יש לו וכמה פעמים הציל את המחלקה מטעויות.

באחד מימי חמישי ביקש מנהל המחלקה מנועם לבדוק את הדוח לפני שליחתו. אורי כבר מילא את רוב הנתונים, ונועם היה אמור רק להשוות אותם למערכת. לאחר שעה הבחין שמספר גדול נרשם בעמודה הלא נכונה. בעקבותיו השתנו כמה חישובים, והדוח הראה שחסר ציוד בשווי אלפי דולרים אף שבפועל לא היה חסר דבר.

נועם תיקן את הקובץ ושמר אותו. באותו רגע קרא לו המנהל ושאל מדוע הדוח עדיין לא נשלח. נועם השיב שמצא טעות משמעותית והוא מסיים לבדוק אם היא השפיעה על סעיפים נוספים.

"מי הזין את המספר?" שאל המנהל.

נועם היסס. על המסך היה ברור שהשינוי נעשה מחשבוננו של אורי. הוא ידע שאורי קיבל לאחרונה אזהרה על איחורים ועל חוסר סדר. טעות נוספת עלולה לפגוע בו מאוד. מצד אחר, אם נועם ישתוק, המנהל עלול להניח שהוא עצמו אחראי, משום שהוא היה האחרון שעבד על הדוח.

"אני בודק את כל השרשרת", אמר לבסוף. "אעזכן אותך כשאבין בדיוק מה קרה".

המנהל הנהן, אך הוסיף: "אני צריך לדעת מי טעה. אי אפשר לנהל מחלקה בלי אחריות".

נועם חזר לשולחנו ופנה לאורי בשקט. אורי הסתכל בקובץ ומיד החוויר. הוא זכר שהעתיק את המספר משורת משלוח אחרת בזמן שענה לשיחת טלפון.

"מזל שתפסת את זה", אמר. "פשוט תשלח את הדוח המתוקן. אין צורך לעשות מזה סיפור".

נועם הסביר שהמנהל שאל מי הזין את הנתון. אורי שתק לרגע ואז אמר: "אתה יודע מה המצב שלי. אם תגיד שזה אני, אולי זו תהיה הטעות האחרונה שירשו לי לעשות כאן. הרי אתה בדקת ותיקנת לפני שנגרם נזק. אפשר לומר שהייתה תקלה בתהליך".

נועם הבין את הפחד. הוא זכר היטב כמה אורי עזר לו כשהיה חדש. היה בו רצון לגמול לו טובה ולהגן עליו. אבל הביטוי "תקלה בתהליך" לא היה תשובה מלאה. זו הייתה דרך להסתיר עובדה שהמנהל ביקש לדעת במפורש.

מצד אחר, נועם לא רצה למסור את שמו של אורי בקרירות ולצאת צדיק על חשבוננו. הוא חשש שהמנהל יראה רק את הטעות ולא את השנים שבהן אורי נשא את המחלקה. הוא גם שאל את עצמו אם נאמנות לחבר נבחנת דווקא ברגע שבו אפשר לספוג עבורו מעט אש. לפני שענה, הציע לאורי ללכת יחד למנהל. "תגיד אתה מה קרה", אמר. "אני אסביר שמצאנו את זה בבדיקה ושכבר בנינו דרך למנוע חזרה".

אורי סירב. "קל לך לדבר. אין לך אזהרה בתיק". נועם לא לחץ עליו מיד. הוא פתח את גיליון העבודה והציע שינוי: מעתה כל נתון חריג יסומן אוטומטית, ושני עובדים יאשרו את הדוח לפני השליחה. אורי הסכים שזה פתרון טוב, אבל עדיין ביקש ששמו לא יוזכר.

במשך כמה דקות ישבו בשקט. נועם הרגיש שכל אפשרות גובה מחיר. אם יסתיר, הוא יגן על חבר אבל ימסור למנהל תמונה שאינה נכונה. אם יספר בלי אורי, הוא ישמור על עצמו אך יפר את האמון של מי שעזר לו. אם ייקח את הטעות על עצמו, אולי יציל את אורי זמנית, אבל גם ילמד אותו שאחריות יכולה לעבור לאדם אחר. לבסוף אמר: "אני לא אמסור גרסה שקרית, אבל אני גם לא רוצה להשאיר אותך לבד. בוא ניכנס יחד. תגיד שטעית, אני אגיד שהבדיקה עבדה ולא נגרם נזק, ונציג את השינוי שימנע את זה להבא. אם תהיה תגובה קשה, אשאר שם ואספר גם על כל הפעמים שבהן עזרת למחלקה".

אורי כעס בתחילה. הוא אמר שנועם בוחר בכללים במקום בחברות. נועם השיב בשקט שאילו רצה רק לשמור על עצמו, היה שולח מיד צילום מסך למנהל. דווקא משום שהקשר חשוב לו, הוא אינו רוצה לבנות אותו על הסתרה שתוכל להתגלות מאוחר יותר.

כעבור שעה נכנסו שניהם למשרד. אורי לקח אחריות בלי תירוצים. נועם תיאר את הבקרה ואת הפתרון החדש. המנהל לא שמח, אך גם לא פיטר את אורי. הוא ביקש ששיטת האישור הכפול תיכנס לתוקף כבר בחודש הבא.

ביציאה אמר אורי לנועם: "עדיין קשה לי עם מה שעשית, אבל אני יודע שלא זרקת אותי". נועם לא ניסה לשכנע אותו מיד. הוא ידע שחברות אינה תמיד הסכמה, ולעיתים היא הנכונות לעמוד לצד אדם גם כשאיינו יכול לעשות במקומו את החלק שרק הוא חייב לתקן.

שאלה:

כאשר חבר מבקש מאיתנו להסתיר את טעותו, היכן עובר הגבול בין נאמנות אמיתית לבין שותפות בברירה מאחריות?

הידעת?!

טהרת המשפחה שלום בית

שיעור מיוחד ומחזק

מפי הרב משה רוזנבוים שליט"א

מומחה בינלאומי בשלום בית

שעה 8:30 יום שני

כלים מעשיים על פי התורה!

כלים מעשיים על פי התורה

התנהלות נכונה בין איש לאשתו

בונה בית של כבוד, הבנה ואמונה

לגברים בלבד

מיקום: במרכז לישראלים Promenade Village

כולא מוצאניק!

המרכז לישראלים מורנו

נפלאות בשמיים שמחת תורה

תודה להשם על הניסים הפתוחים בשמיים

מוצאי שבת 3 באוקטובר בשעה 19:45

סעודת מצוה לחיים אווירה שמחה

המרכז לישראלים מורנו

יום ראשון בעניין ראש השנה

מנחה 7:45 ערבית 8:15

שיעור 8:30 מפי הרב קוביוב שליט"א

שיעור מרתק בפרשת השבוע

כיבוד קל ויגש פה מפי מרגליות

מפי הרב קוביוב שליט"א

מרכז לישראלים PROMENADE VILLAGE 7700 Bathurst St, Unit 1, Thornhill

תבואו בהמוניכם!

יחד. לימוד. קהילה.

OHR קהל יראים BRESKOV THORNHILL

המרכז לישראלים מורנו

הילולה רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זי"ע

הלולה של רבי נחמן

ערב מיוחד של אחדות, אוכל, ניגונים ודברי חיזוק

עזרת נשים פתוחה

בית הכנסת מרכז לישראלים Promenade Village 7700 Bathurst unit 1, Thornhill

ביום שלישי ח"י תשרי 29 בספטמבר בשעה 7:00

ניצחתי ואנצח גמרתי ואגמור

המרכז לישראלים מורנו

עוצרים רגע. אומרים תודה..

מזמור לתודה

בהודיה לבורא עולם על נחיתת המטוס בשלום

מזמור לתודה, הריעו לה' כל הארץ. עבדו את ה' בשמחה, באו לפניו ברננה. דעו כי ה' הוא אלהים, הוא עשנו ולו אנתנו, עמו וצאן מרעיתו. באו שעריה בתודה, חצרותיו בתהלה, הודו לו, ברכו שמו. כי טוב ה', לעולם חסדו, ועד דור ודור אמונתו,

הגשם שחוני לא הסתפק בו

בתוך המעשה נמצא שיעור על תפילה. חוני לא ביקש רק שייראה סימן של גשם כדי שיוכל לומר שתפילתו נענתה. הוא שם לב למה שהעם והארץ באמת צריכים. מעט טיפות לא פתרו את המצוקה, ומבול מזיק לא היה ברכה. הבקשה הייתה לגשם במידה נכונה — כזה שמחיה ואינו משחית.

יש הבדל בין עקשנות בתפילה לבין מחשבה שהאדם שולט בתוצאה. חוני התפלל בתקיפות, אך כל פנייתו הייתה אל הקב"ה. הוא לא הציג את הגשם ככוח שבידו, והגמרא מציבה לצד המעשה את ביקורת שמעון בן שטח. כך נשמר האיזון: מותר לזעוק מעומק הלב, אך אסור לשכוח לפני מי עומדים. גם העובדה שחוני תיקן את בקשתו כמה פעמים חשובה.

לעיתים אנחנו מתקשים להודות שהפתרון שביקשנו אינו הפתרון הנכון. נדמה לנו שאם נשנה את הבקשה, סימן שלא ידענו מה רצינו. המעשה מלמד שתפילה יכולה להתבהר תוך כדי. האדם מביא את הכאב, מתבונן במה שמתרחש ומבקש מחדש שהטובה תהיה שלמה ולא חלקית.

גם אנחנו עלולים לבקש פתרון בלי לחשוב מהי הברכה המדויקת. אדם מבקש פרנסה, אך הוא זקוק גם לזמן לביתו וליושר בעבודתו. הוא מבקש הצלחה לילדיו, אך הם זקוקים גם לשמחה ולכוחות. תפילה שלמה אינה מכתיבה לקב"ה כיצד לנהל את העולם, אלא מבקשת חסד שיש בו טובה אמיתית.

הגשם גם מזכיר שהברכה שייכת לציבור. שדה אחד אינו יכול לבחור שהעננים ירדו רק מעליו. כאשר מתפללים על מים, מבקשים חיים לארץ כולה. תפילה כזאת מרחיבה את הלב מעבר לצורך הפרטי ומלמדת אותנו לשאת בתפילה גם את מי שאיננו מכירים.

בשמיני עצרת, כאשר מזכירים את גבורות הגשמים, אנחנו מכירים בכך שהמים, החיים והברכה אינם בידינו. תפקידנו לעבוד, להכין ולשאת אחריות, ובאותה שעה להתפלל שהשפע יגיע במידה הנכונה. לא כל ריבוי הוא ברכה; ברכה היא מה שמצמיח חיים.

מקור: תלמוד בבלי, תענית כ"ג ע"א.

בימי שמעון בן שטח הייתה שנה שבה יצא רוב חודש אדר ולא ירדו גשמים. הארץ הייתה זקוקה למים, והעם פנה אל חוני המעגל וביקש ממנו להתפלל. חוני התפלל, אך הגשם עדיין לא ירד.

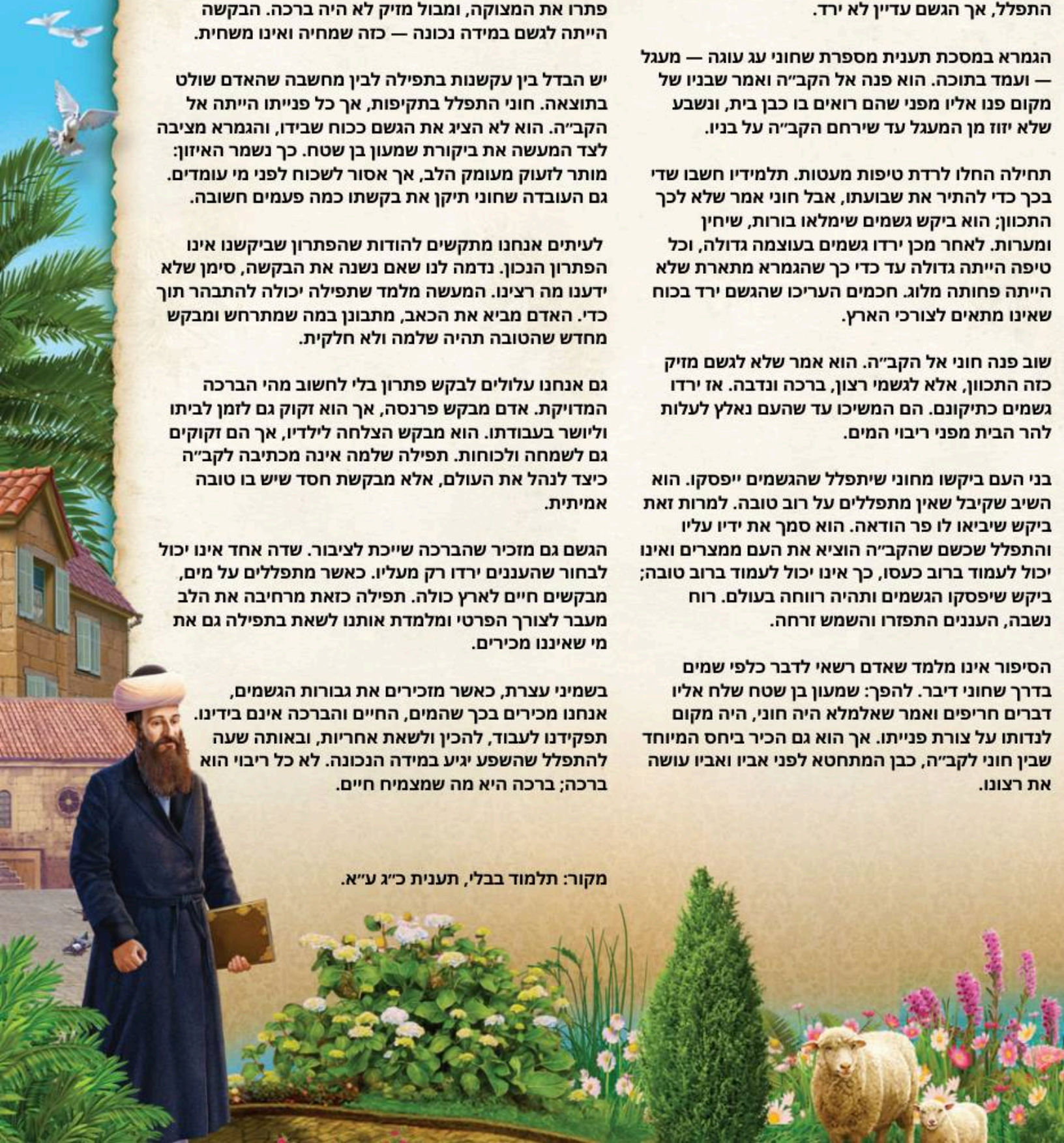
הגמרא במסכת תענית מספרת שחוני עג עוגה — מעגל — ועמד בתוכה. הוא פנה אל הקב"ה ואמר שבניו של מקום פנו אליו מפני שהם רואים בו כבן בית, ונשבע שלא יזוז מן המעגל עד שירחם הקב"ה על בניו.

תחילה החלו לרדת טיפות מעטות. תלמידיו חשבו שדי בכך כדי להתיר את שבועתו, אבל חוני אמר שלא לכך התכוון; הוא ביקש גשמים שימלאו בורות, שיחין ומערות. לאחר מכן ירדו גשמים בעוצמה גדולה, וכל טיפה הייתה גדולה עד כדי כך שהגמרא מתארת שלא הייתה פחותה מלוג. חכמים העריכו שהגשם ירד בכוח שאינו מתאים לצורכי הארץ.

שוב פנה חוני אל הקב"ה. הוא אמר שלא לגשם מזיק כזה התכוון, אלא לגשמי רצון, ברכה ונדבה. אז ירדו גשמים כתיקונם. הם המשיכו עד שהעם נאלץ לעלות להר הבית מפני ריבוי המים.

בני העם ביקשו מחוני שיתפלל שהגשמים ייפסקו. הוא השיב שקיבל שאין מתפללים על רוב טובה. למרות זאת ביקש שיביאו לו פר הודאה. הוא סמך את ידיו עליו והתפלל שכשם שהקב"ה הוציא את העם ממצרים ואינו יכול לעמוד ברוב כעסו, כך אינו יכול לעמוד ברוב טובה; ביקש שיפסקו הגשמים ותהיה רווחה בעולם. רוח נשבה, העננים התפזרו והשמש זרחה.

הסיפור אינו מלמד שאדם רשאי לדבר כלפי שמים בדרך שחוני דיבר. להפך: שמעון בן שטח שלח אליו דברים חריפים ואמר שאלמלא היה חוני, היה מקום לנדותו על צורת פנייתו. אך הוא גם הכיר ביחס המיוחד שבין חוני לקב"ה, כבן המתחטא לפני אביו ואביו עושה את רצונו.

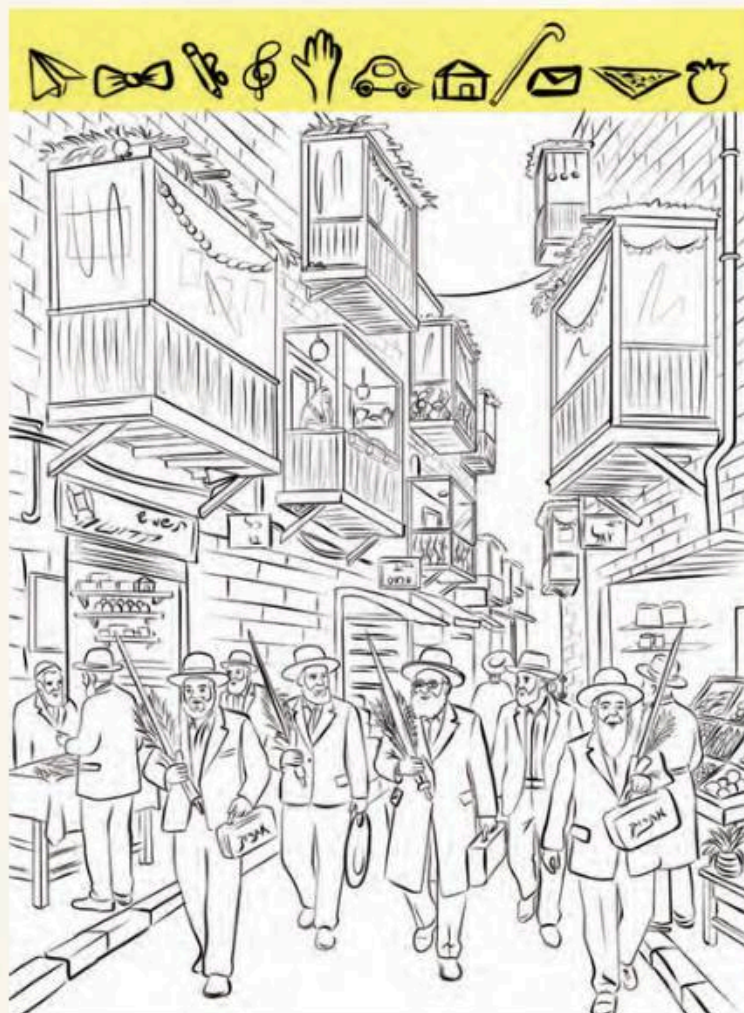

זֶהוּ הַיּוֹדֵה בְּלִבּוֹ לֵאמֹר

נוצאו את הפריטים

לך חזון חזון חזון

שו"ת מעשי — שמיני עצרת ושמחת תורה בחו"ל

שאלה: האם אוכלים בסוכה בשמיני עצרת בטורונטו?

תשובה: כן. בחוץ לארץ אוכלים את סעודות שמיני עצרת בסוכה, מפני שהיום נידון גם כספק היום השביעי של סוכות. אולם אין מברכים "לישב בסוכה". בקידוש מברכים "שהחיינו", משום ששמיני עצרת הוא חג בפני עצמו.

שאלה: האם נוטלים ארבעת המינים בשמיני עצרת?

תשובה: לא. אף שיושבים בסוכה בחוץ לארץ ללא ברכה, אין נוטלים לולב ואתרוג בשמיני עצרת. ארבעת המינים שייכים לשבעת ימי הסוכות בלבד.

שאלה: מתי מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם"?

תשובה: מתחילים בתפילת מוסף של שמיני עצרת, לאחר הכרזת שליח הציבור ולפני תפילת העמידה. מתפילת מנחה ואילך ממשיכים להזכיר "משיב הרוח ומוריד הגשם". אין לבלבל בין הזכרת גבורות הגשמים לבין בקשת "ותן טל ומטר"; בחוץ לארץ מתחילים את הבקשה בברכת השנים רק במועד שנקבע בתחילת דצמבר.

שאלה: מתי חוגגים שמחת תורה בחוץ לארץ?

תשובה: בחוץ לארץ מסיימים את קריאת התורה וחוגגים את עיקר שמחת תורה ביום התשיעי, כ"ג בתשרי. השנה שמחת תורה מתחילה במוצאי שבת, לאחר צאת השבת, ונמשכת ביום ראשון. יש קהילות הנוהגות לערוך הקפות גם בשמיני עצרת, ויש להן על מה שיסמוכו.

שאלה: האם מותר להכין בשבת לצורך ליל שמחת תורה?

תשובה: אסור להכין משבת ליום טוב. אין לערוך שולחן, לחמם מאכלים או לסדר את צורכי החג לפני צאת השבת. לאחר צאת השבת אומרים "ברוך המבדיל בין קודש לקודש" לפני עשיית מלאכה המותרת ביום טוב. הדלקת הנרות נעשית מאש שהייתה דולקת מערב שבת, ואין ליצור אש חדשה. גם נר נשמה שהודלק מערב שבת יכול לשמש להעברת אש לצורך נרות החג.

שאלה: כיצד עושים קידוש במוצאי שבת שהוא ליל יום טוב?

תשובה: עושים קידוש והבדלה על אותה כוס, לפי הסדר יקנה": יין, קידוש, נר, הבדלה וזמן — "שהחיינו". מברכים על נר שהודלק מאש קיימת, ואין מברכים על בשמים. מי שאינו בקי בנוסח יעיין מראש במחזור של יום טוב.

שאלה: מה מזכירים בברכת המזון בשמיני עצרת שחל בשבת?

תשובה: מזכירים גם "רצה והחליצנו" של שבת וגם "יעלה ויבוא" של יום טוב, וב"יעלה ויבוא" אומרים "ביום שמיני חג העצרת הזה". טוב להניח מחזור או סידור מתאים ליד מקום הסעודה כדי שלא לדלג על אחת ההוספות.

מקורות: ילקוט יוסף, סימנים קי"ד, תרס"ח-תרס"ט; חזון עובדיה, סוכות, עמ' תע"ט-תפ"ב.

בתפילת הגשם אנחנו מבקשים לא רק מים, אלא ברכה במידה הנכונה. נבקש מן הקבי"ה שכל השפע שייתן לנו יביא חיים, שלום ותועלת אמיתית — ושנבדע להשתמש בו תמיד באחריות ובהודיה.

פרקי אבות

תורה שמחזיקה את החיים

רבי אלעזר בן עזריה אומר: "אם אין תורה — אין דרך ארץ; אם אין דרך ארץ — אין חכמה; אם אין חכמה — אין יראה; אם אין יראה — אין חכמה". המשנה אינה מציגה את התורה ואת החיים כשני עולמות נפרדים, אלא כדברים שמחזיקים זה את זה. לפעמים אדם חושב שדי בכך שהוא יודע מה נכון. הוא למד הלכה, שמע שיעור ומכיר היטב את המילים. אבל התורה נבחנת גם בדרך שבה הוא ממתין בתור, משלם בזמן, מדבר עם בני ביתו ומתייחס לאדם שאינו יכול להועיל לו. ידיעה שאינה משפיעה על ההתנהגות נשארת מחוץ לחיים.

מן הצד השני, דרך ארץ לבדה זקוקה לכיוון. אדם יכול להיות נעים ומנומס, אך לבחור את דרכו רק לפי מה שנוח או מקובל באותו רגע. התורה מעניקה למצפון יסוד שאינו משתנה בכל מצב. היא מלמדת שלא כל מה שמותר בחוק הוא ישר, שלא כל מה שמקובל בחברה הוא ראוי, ושגם כאשר איש אינו חוזה — האדם עומד לפני הקב"ה.

הקשר בין תורה לדרך ארץ אינו עסקה שבה כל צד משלים חוסר טכני. התורה מלמדת את האדם לראות את האחר כצלם אלוהים, והמפגש עם אנשים מגלה אם הדברים באמת נקלטו בו. מי שלומד על כבוד הבריות ואז מתאמן בכבוד בבית מבין את הלימוד בעומק חדש. המעשה אינו רק תוצאה של התורה; הוא גם כלי להבנתה.

כך אפשר להבין גם את ההמשך: "אם אין חכמה — אין יראה; אם אין יראה — אין חכמה". חכמה בלי יראה שמים עלולה להפוך לכלי של גאווה. אדם יודע הרבה, ולכן בטוח שהוא תמיד צודק. יראה בלי חכמה עלולה להישאיר רגש כללי שאין לו הדרכה מעשית. כאשר הן מחוברות, הידיעה מולידה ענווה, והיראה דוחפת ללמוד כיצד לקיים את רצון ה' בצורה נכונה.

המשנה מוסיפה: "אם אין קמה — אין תורה; אם אין תורה — אין קמה". היא אינה מזלזלת בצורכי הגוף ואינה הופכת את הפרנסה לתכלית היחידה. אדם צריך לעבוד, לפרנס ולבנות מסגרת יציבה, ובאותו זמן התורה נותנת לעבודה כיוון, גבולות ומשמעות. האחריות המעשית והחיים הרוחניים אינם יריבים.

שמחת תורה אינה רק שמחה על כך שסיימנו לקרוא את הספר. היא שמחה על האפשרות להתחיל שוב ולתת לתורה להיכנס לעוד מקום בחיים. הריקוד עם ספר התורה מבטא אהבה; היום שאחריו בוחן כיצד האהבה הזאת מדברת, עובדת, קונה, מוכרת וסולחת. אפשר לבחור הלכה או מידה אחת ולהפוך אותה לגשר בין בית המדרש לבית. ללמוד כמה דקות, להגדיר מעשה ברור ולבדוק בסוף השבוע אם הידיעה השפיעה. איננו יכולים לקיים תורה בטוחנו בלבד, ואנו מבקשים מן הקב"ה סיוע; אך הסיוע מגיע אל מי שפותח ספר וגם מוכן לפתוח את חיי.

כאשר תורה ודרך ארץ הולכות יחד, התורה אינה נשארת על המדף והחיים אינם נשארים בלי מצפן. שתיהן נעשות דרך אחת של עבודת ה' — בלימוד, במעשה וביחס לאדם שמוצא.

מקור: אבות ג', י"ז.

שו"ת בהלכות שבת

שאלה:

השנה כששמיני עצרת חל בשבת, האם מותר בשבת להכין דברים למוצאי שבת — לשמחת תורה / יום טוב שני?

תשובה:

אסור להכין משבת ליום טוב, גם כאשר היום הבא הוא יום טוב. לכן אין לערוך את השולחן, לחמם אוכל, להביא מחזורים, לסדר נרות, או להכין דברים לצורך שמחת תורה לפני צאת השבת. לאחר צאת השבת, יש לומר: "ברוך המבדיל בין קודש לקודש", ואז מותר להתחיל בהכנות המותרות ביום טוב.

הדלקת נרות של יום טוב במוצאי שבת נעשית רק מאש קיימת, ולא על ידי הדלקת אש חדשה. וכן בישול לצורך יום טוב מותר רק מאש שהועברה מאש קיימת, לפי דיני יום טוב. בקידוש של ליל יום טוב שחל במוצאי שבת עושים סדר הבדלה מיוחד בתוך הקידוש, הנקרא יקנה"ז.

מקורות:

שולחן ערוך אורח חיים סימנים תק"ג, תקכ"ז, רצ"ט; משנה ברורה שם; שמירת שבת כהלכתה פרק כ"ח; ילקוט יוסף יום טוב, דיני הכנה מיום לחברו ומוצאי שבת ליום טוב.

רגע אחד לכל החיים

הרב MG עושה את זה WOW

קשר אישי

הדרכת חתן
לפני החתונה

חופה מרגשת
ושמוחה

לפרטים

הרב MG

647-5889967

Rabbimg@israelicenter.org

קידוש

כיד המלך
להצלחת קהילתנו היקרה
נא לעקוב אצל הרב MG

הודעה לציבור

שמחת תורה כלילה וביום
סעודה כלילה וסעודה ביום
תרושת כל אחד מבני
הקהילה

המרכז לישראלים
Jewish Outreach Center

יסודות של רבי נחמן מברסלב

"רק להאמין, להאמין, להאמין - לשמוח - וזה הכול!"
רבי נחמן מברסלב

- 1 אמונה פשוטה**
לא חייבים להבין הכול כדי להאמין. כשיש שאלה שאין לך עליה תשובה, לא צריך להיבהל ממנה.
מקור: ליקוטי מוהר"ן, חלק א', תורה א'
- 2 התבודדות**
לדבר עם הקב"ה במילים שלך, כמו שמדברים עם אדם קרוב. לספר לו מה עובר עליך, לבקש, להודות וגם לשפוך את הלב.
מקור: ליקוטי מוהר"ן, תנינא, תורה ב'
- 3 אין ייאוש בעולם כלל**
גם אם אדם נפל, נכשל או מרגיש שהתרחק מאוד - תמיד אפשר להתחיל מחדש.
מקור: ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד
- 4 נקודות טובות**
רבי נחמן מלמד לחפש בעצמך את הטוב ולא להסתכל רק על הכישלונות. זה מופיע במיוחד בליקוטי מוהר"ן, תורה רפ"ב.
מקור: ליקוטי מוהר"ן, תורה רפ"ב
- 5 שמחה**
לא לחכות שהכול יהיה מושלם כדי להיות בשמחה. השמחה עצמה היא חלק מהעבודה הרוחנית.
מקור: ליקוטי מוהר"ן, תנינא, תורה ז'
- 6 להפוך את הקושי לתפילה**
במקום לשאול רק "למה זה קורה לי?", להפוך את הקושי לשיחה עם הקב"ה: "יבטו של עולם, תעזור לי להבין, חן לי בזה, תקרב אותי אליך".
מקור: ליקוטי מוהר"ן, חלק א', תורה ב'
- 7 להתחיל מחדש**
אצל רבי נחמן אין תפיסה של "כבר הרסתי הכול". כל יום וכל רגע יכולים להיות התחלה חדשה.
מקור: שיחות הר"ן, סימן נ'

מטיילים

היישר מליקווד מאיר
שטיינמץ יחד עם הנחורים
החשובים יצחק ונפתלי זיווג
הגון בע"ה

מקבלים בברכה את הנחורה
הנכבדת רות סרור מארץ
ישראל

ברוכים הבאים מאיר
שמצטרף לקהילתנו
הקדושה

דרישת שלום

PROMENADE VILLAGE, 7700
BATHURST STREET, UNIT 1.

WWW.MERKAZISRAELI.COM